

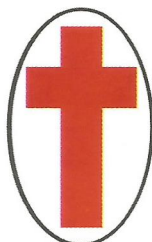
Veled vagyok!

KAMILLIÁNUS LEVÉL BETEGEKNEK ÉS SEGÍTŐIKNEK

Kedves testvérek Krisztusban!

Mi, kamilliánus szerzetesek alapítónk Szent Kamill szellemében szolgáljuk a betegeket és a szenvedőket. Magyarországi kolostorunk Nyíregyházán működik.

Ezzel a levéllel szeretnénk kifejezni a betegeknek és segítőiknek, hogy Isten mindig mellettük áll és Jézus nevében mi is együtt vagyunk velük.

P. Dr. Anton Gots kamilliánus

Léptem fohásza

Új napra ébredek, ismét egy új csoda tárul fel előttem, és tétova léptekkel indulok el, mint a járnai tanuló kisgyerek.

Kereselem az új virradat ragyogásában az Arcot, mely valaha társam volt az úton.

Naponta küszködök a fájdalommal, és leroskaszt az érzés, hogy elfátyolosodik előttem a tekintet, amely vezetett.

Az Ő tekintete tiszta, áttetsző és biztató, én mégis homályosan látom.

Az önmagamba zárt fájdalom és magány sós íze tolu szemembe, és végiggördül arcom barázdáin, mint szelíd érintés, és kisimul görcsös vonásom durva íve.

Kitárom kezeimet, nyitott tenyerem mintha várna valamit... és megteszem az első lépést, lassú mozdulattal imára kulcsolom kezem, mint régen.

Csendes hallgatásban átadom önmagam tétova lépéseit, ajkam nem nyitom szóra. Lényem egészével vágyakozva kereselem azt az Arcot.

Hallgat a Csend, hosszú idő telik el a kegyelem

sodrásában. A pillanatok viharában a hit bizonyossága és a kételyek gátja között vergődöm.

Felébred bennem a vágy, hogy szüntelenül imádkozzak, és ez a vágy mint a szivárvány mosolya öleli át létem ívét.

Szorongásaim vakablakját kinyitva most már nem csak önmagamban kereselem az Arcot.

A szenvedő lét megtört, egyszerű, tiszta tekintetében rátalálok. Testvéreim csendes arcvonásaiban rám ragyog, mint az ébredés, és átítatja lényem.

A szenvedő Isten valósága gyermekarcok panaszában és betegek néma fájdalmában közelít felém, és társam lesz az úton.

Így teljesül vágyam, és léptem válik szüntelen imádsággá, mely egyre közelebb visz Hozzá.

(Egy beteg naplójából)

Alfréd testvér

